

Земледѣлецъ и змия.

(Басня).

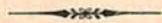
Единъ единъ земледѣлецъ намѣрилъ въ земята една замръзла и полу-
мъртва отъ студъ змия.

Той ѝ съжалилъ и ѝ занесалъ въ колибата си, гдѣто, като ѝ стоплилъ на огъния, съживилъ ѝ.

Змията щомъ се посъзвела малко, спуснжла се върху земледѣлеца, за да го ухапе, макаръ и да ѝ бѣше направилъ той таквази голѣма добрина.

— „Зла гадино! Каза ѝ той, съ таквази ли награда ще ме наградишъ за добрината, която ти направихъ?“ И замахнж та ѝ уби съ брадвата си.

Нека никогажъ да не забравяме добринитѣ, които сѫ ни направили!

Четирма глухи.

(народна прикаска).

Въ селото М. живѣялъ единъ старъ човѣкъ, който се назвалъ Станчо чудния. Той се наричалъ така, защото въ младините си извѣршивалъ много чудни работи. Дѣдо Станчо билъ овчаръ. Той нѣмалъ дѣца, та самъ си пасъль стадото. Една пролѣтъ Станчо чудния, като си пасѣлъ на полето стадото, захванжло да гърми и да се свѣтка силно.